

Predmet

Ničnostna tožba – Sklep Sveta 2006/1016/ES z dne 19. decembra 2006 o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za projekte zunaj Skupnosti (UL L 414, str. 95) – Izbira pravne podlage – Člen 181 A ES – Sklep, ki se v glavnem nanaša na države v razvoju – Obvezno sklicevanje na dvojno pravno podlago – Člena 179 ES in 181 A ES.

Izrek

- 1) Sklep Sveta 2006/1016/ES z dne 19. decembra 2006 o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za projekte zunaj Skupnosti se razglasi za ničnega.
- 2) Učinki Sklepa 2006/1016 se ohranijo za tisto financiranje Evropske investicijske banke, ki je bilo izvedeno do začetka veljavnosti, v roku dvanajstih mesecev po izreku te sodbe, novega sklepa, sprejetega na ustrezni pravni podlagi, in sicer na podlagi členov 179 ES in 181 A ES skupaj.
- 3) Svet Evropske unije nosi stroške postopka, razen stroškov Komisije Evropskih skupnosti.
- 4) Komisija Evropskih skupnosti nosi svoje stroške.

(¹) UL C 155, 7.7.2007.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 6. novembra 2008 – Helenska republika proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-203/07 P) (¹)

(Pritožba — Projekt vzpostavitve skupnega diplomatskega predstavništva v Abuji (Nigerija) — Povračilo zneskov, ki jih dolguje Helenska republika — Pobot zneska, ki ga mora plačati Komisija za operativni regionalni program za celinsko Grčijo)

(2008/C 327/04)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Helenska republika (zastopniki: P. Mylonopoulos, S. Trekli in Z. Stavridi, zastopniki)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: I. Zervas in D. Triantafyllou, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat) z dne 17. januarja 2007 v zadevi T-231/04, Helenska republika proti Komisiji ES, s katero je Sodišče prve stopnje tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Komisije o izvršitvi izterjave s pobotom zneskov, ki jih Grčija dolguje zaradi svoje udeležbe pri projektih Abuja I in Abuja II za postavitev skupnega diplomatskega predstavništva držav Evropske unije v Abuji (Nigerija), zavrnilo kot neutemeljeno.

Izrek

- 1) Pritožba se zavrne.
- 2) Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 155, 7.7.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 6. novembra 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van beroep te Antwerpen – Belgija) – Trespa International B.V. proti Nova Haven- en Vervoerbedrijf N.V.

(Zadeva C-248/07) (¹)

(Uredba o izvajanju carinskega zakonika Skupnosti — Člena 291 in 297 — Ugodnejša tarifna obravnava — Posebna raba — Pojem „oseb[a], ki blago uvozi ali naroči njegov uvoz za sprostitev v prosti promet“ — Pojem „prenos blaga znotraj Skupnosti“ — Pojem „prejemnik“)

(2008/C 327/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van beroep te Antwerpen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Trespa International B.V.

Tožena stranka: Nova Haven- en Vervoerbedrijf N.V.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hof van beroep te Antwerpen – Razlaga členov 1a, 291 in 297 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1) – Izrazi „prenos blaga znotraj Skupnosti“, „oseba, ki blago uvozi ali naroči njegov uvoz za spornostitev v prosti promet“ in „prejemnik“.

Izrek

- 1) Člen 291(1) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 89/97 z dne 20. januarja 1997, je treba razlagati tako, da se pojem „oseb[a], ki blago uvozi ali naroči njegov uvoz“ nanaša na osebo, ki ji je blago namenjeno in ki ga namerava dati v predpisano posebno uporabo, ne glede na to, ali carinsko deklaracijo predloži sama ali preko zastopnika v smislu člena 5 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti. Ta pojem se ne nanaša na zastopnika te osebe pred carinskimi organi razen v primerih, ko se za osebo v skladu s členom 5(4), drugi pododstavek, navedenega zakona šteje, da nastopa v svojem imenu in za svoj račun in bi jo bilo zato treba obravnavati kot uvoznika.
- 2) Člen 297(1) Uredbe št. 2454/93, kot je bila spremenjena z Uredbo št. 89/97, je treba razlagati tako, da kadar je blago uvoženo v Belgijo in nato prepeljano na Nizozemsko, ne gre za prenos blaga znotraj Skupnosti, če pooblaščen oseba nastopa za račun končnega uvoznika, kar mora preveriti predložitveno sodišče. Zgolj dejstvo, da je bilo blago uvoženo in carinjeno v Belgiji ter nato prepeljano na Nizozemsko, ne vpliva na ugotavljanje, ali je šlo za prenos v smislu zgoraj navedene določbe. V primeru prenosa mora imeti prejemnik dovoljenje, ki se izda v skladu s členom 291 navedene uredbe.
- 3) Člen 297(1) Uredbe št. 2454/93, kot je bila spremenjena z Uredbo št. 89/97, je treba razlagati tako, da se pojem „prejemnik“, ki ga vsebuje, ne nanaša na carinskega zastopnika, ki opravlja carinske formalnosti za račun uvoznika.

(¹) UL C 170, 21.7.2007.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 6. novembra 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe – Regeringsrätten – Švedska) – Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet proti Skatteverket

(Zadeva C-291/07) (¹)

(DDV — Kraj obdavčljivih transakcij — Davčna navezna okoliščina — Izvajalec storitev s sedežem v državi članici, ki ni tista, v kateri ima sedež naročnik — Status davčnega zavezanca — Storitve, ki se opravijo za nacionalno ustanovo, ki izvaja gospodarsko in negospodarsko dejavnost)

(2008/C 327/06)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Regeringsrätten

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet

Tožena stranka: Skatteverket

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Regeringsrätten – Razlaga členov 9(2)(e) in 21(1)(b) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) in členov 56(1)(c) in 196 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Nacionalna ustanova, ki hkrati opravlja gospodarske in druge dejavnosti, pri čemer v okviru dejavnosti, za katero se Direktiva ne uporablja, naroči storitve svetovanja, ki jih opravlja ponudnik s sedežem v drugi državi članici.

Izrek

Člen 9(2)(e) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 1999/59/ES z dne 17. junija 1999, in člen 56(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da je treba osebo, ki naroči svetovalne storitve od davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici, če ta naročnik opravlja tako gospodarsko dejavnost kot tudi dejavnost, za katero se ti direktivi ne